

(Блиц, 26.10.2009)

Прошле недеље у новинама је, да парафразирам једну досетку, било само временске прогнозе, телевизијског програма и - Медведева. Парафразирана је изјава у којој је све исто, осим што је ономад уместо руског председника на крају списка тема био Дража Михаиловић.

То је било стање пре слетања Дмитрија Анатољевича, а откопавање Дражиног гроба привремено је обустављено из виших разлога - некако је било незгодно у данима када смо с Русима славили победу против фашизма.

Чим су ови наши угледали реп председничког авиона, вратили смо се домаћим радовима и темама, а најављена је и делегација која ће по британским архивама трагати за Дражиним гробом.

На медијски мрак пожалио се Александар Вучић, тврдећи да он и његови не могу да продру до јавних медија у Србији. Не мисли он да је то зато што су Дража и Дмитриј били главни, већ зато што то не дају Борис и његови саветници. Напредњаци, зато, планирају неки њихов 9. март, односно најављују организовање народних протеста против ове врсте мрака.

Истовремено, њихов шеф Томислав Николић јавно се љутнуо на старе радикалске другаре што неће да се придруже напорима опозиције да буде свргнут „ненародни режим“ Бориса Тадића. И Николићу је јасно да се дохватио празне пушке. Што би се радикали којима слабо иде борили за ванредне парламентарне изборе? И што су се раздруживали ако их сада опет зову да се удружују?

Ови борбени покличи чули су се након локалних избора у Врбасу где су демократе и СПС одували све друге странке. А тамо је најгоре прошао Г17 плус, односно није ни прошао цензус.

Један од иконичних ликова ове странке Томица Милосављевић, министар здравља, живи је доказ оног Марфијевог закона који каже да ће бити још горе кад ти лоше крене: прво га је нека удворичка душа предложила за академика, онда су похапсили групу од осам лекара, градска секретарка оставком је наставила рат против Томице и, на крају, избио је пожар у КБЦ „Др Драгиша Мишовић“.

А следе локални избори на Вождовцу. То ће бити нови каменчић у политичком мозаику Србије. Показаће се има ли алхемије у политици. Односно, да ли се дељењем, као у случају радикала, може произвести бољи резултат него што је био онај пре деобе и друго, може ли Г17 плус као самостални учесник изборног процеса да прескочи цензус.

Иде ли Миле Додик уопште у Бањалуку или спава у Борисовом кабинету, питају се дежурне нарикаче над народним пословима, међу којима је пуно оних што би ономад изгинули за Дејтон, а сад им смета што се Додик као пијан плота држи Дејтона.

Има ли још доказа да има политичког живота и после посете Медведева?

Ако нема још, биће ускоро. Кад ови наши русофили и русофоби закопају ратне секире, вратићемо се на домаћи терен. Игра ће бити занимљива, без обзира на то што председничка странка води са једно три према нула. Губитници ће морати да заиграју офанзивније.